

BAIADERA

LIMES
2024

CUPRINS

PARACLISERUL.....	7
Încercarea	9
Anunț	10
Străina.....	11
Scrisoarea	13
În somn	14
Completul	15
Drumul.....	16
Poem.....	17
Moartea	17
Uitat	18
Poem.....	19
Cu o aripă.....	19
Suava, sfioasă.....	20
Posibila poezie	21
Zeu cu sila	22
Un zvon.....	25
Un zgomot	27
Lumea	29
Într-o fugă, pe plajă	30
Decembrie obsedant	32
N-aș putea	34
Poem.....	35
Ca un condor.....	35
Aiurări	36
Nesiguranță	37
Pe furiș	38
O floare	39
În noapte.....	40
Joc la mare	41
În somn	42
Poem.....	43
De atâta bătrânețe.....	43
Flash.....	44
Pastel	45

Somn.....	46
Vers.....	47
Glezna.....	47
Doar.....	48
Îngrijorare.....	49
La umbră.....	50
Trecut.....	52
Dar nu găseau nimic.....	53
Sentiment.....	55
Întrebare.....	56
Spațiile.....	57
Gleznele.....	59
De-acolo.....	60
Ce aflasem.....	61
Ce-mi trebuie poezia?.....	62
Poem.....	64
Fiecare om.....	64
Speranța.....	65
Basm.....	67
Căutare.....	69
Nebunie.....	70
De câte ori.....	72
Orașul.....	74
Ademenirea.....	75
Din ce în ce.....	76
Odă mașinii de scris.....	77
Fără titlu.....	78
Cum să construiești o femeie.....	79
Amintire, ultima.....	80
Vers.....	82
Probabil și ziua geloasă.....	82
Hlamida.....	83
Călătoria.....	84
Litanie.....	85
Destin.....	86
Vers.....	87
Simt.....	87
Poem.....	88
Mai ai puțin.....	88

Ce-am făcut.....	124
Oblăduirea	126
Ar putea fi	127
Mitul condorului	128
BĂTRÂNUL FOTOGRAF	131
Bătrânul fotograf – I –	133
Bătrânul fotograf – II –	137
Câteva cronici	143
Radu Cange și anatomia poetică a actului scriptural (Alexandru OLTEANU)	150
Despre starea romantica in (micro)poemele lui Radu Cange (Alexandra RUSCANU)	155
Radu Cange, <i>Vinerea singuratică</i> (Adrian ALUI GHEORGHE).....	158
Apocalipsa lui Radu Cange (Denisa POPESCU)	160
Nostalgii, iluzii, aduceri aminte (Liliana RUS)	163
„Obosit, dar stavilă iubirii n-am pus” (Constantin CUBLEȘAN).....	166

Dacă dau
zidurile la o parte,
îmi va fi
și mai frig.

Tatăl meu
ne-a iubit atât de mult,
încât ne-a lăsat
moștenire
o criptă,
să nu ne bată vântul.
El, probabil, a vrut
să delimiteze neantul.

Era un om simplu.
Nu a avut
de unde să știe că,
în inconștiența lui,
încercase să filozofeze.

Sărmanul meu tată...

- poem -

Vă primesc la mine,
în Visătorie;
E un atelier
sentimental
de reparat suflete.

Ușa
rămâne deschisă
numai celor
cu încredere sfioasă.

Vă aștept.

Tu

n-ai mai vrut să simți
suflarea mea ce, pentru
altele, furișe doruri iscă.

N-ai coborât

poteci ascunse-n umbră
și, în acoperirea lor,
fiori n-ai petrecut.

De ce te zbați

în viciu și în visări
străine? Acolo nu există
mituri și nici îngeri
și nici umbrele lor.

Un șal desfășurat

este amurgul și tu în
întristarea nopții răătăcești,
ca-n labirint.

Hai, vino, și-o ușă
să închizi în urma ta.

Vino, știi o pădure unde
ne așteaptă un copac nemuritor.

Aș vrea
să-mi pierd mințile,
dar nu pot.
Luciditatea mea e sadică.

Din America meridională,
cunoștința mea, domnul
Isidore Ducasse,
îmi trimite o vedere
din care mă privește o maimuță,
ce parcă spune:
De ce zâmbești amar, așa e viața.
Pe când ea, într-una dintre mânuțe,
strânge, cupid, o banană,
de care nu s-ar despărți
cu nici un preț.

În rest, lucrez cu cea
mai pură lene spirituală.

Am să
conștientizez vreodată
că îmi va fi
dor de mine?

O, Narcis, ucenicule!...

– cine sunt –

Ființa mea
se află în interiorul
numelui meu.

O platoșă
de întrebări mă
străjuiește.

Știu sau bănuiesc
că de nicăieri
nu voi avea vreun raspuns.

Cunoscându-mă,
lumea se ferește de
mine ca de un ciumat.
Nimeni nu-și
la răspunderea
lucidității, a vreunui
verdict.

Stau singur –
ca un complet de judecată
în fața propriei conștiințe.

Curcubeul,
în drumul către sine,
s-a împiedicat și
și-a zdrelit genunchii.

Nu sângele
pe care-l pierduse
îl îngrijora, ci faptul
că nu-și va mai putea aduna culorile.

Moartea
mă surprinde zâmbind,
citind o poezie.

Moartea...

Numai așa
poate să moară un poet.

Uitat...

Ca o idee izgonită

din cetate.

Cu o aripă
frântă, o pasăre
nu mai zboară,
ară pământul...
înnobilându-l.